

شهرست

لهم ایحیان راف

روان‌گردان‌ها

آلدوس هوکسلی

صبا راستگار

فهرست

یادداشت سرپرست مجموعه	۹
درهای ادراک	۱۱
درباره‌ی نویسنده	۹۳

درهای ادراک

سال ۱۸۸۶ بود که داروشناس آلمانی لودویش لوین^۱ اولین تحقیق نظاممند دربارهٔ کاکتوس را منتشر کرد که بعدها اسم خودش را روی آن گذاشتند. آنها لونیوم لوینی^۲ موضوع جدیدی برای علم بود. این گیاه دوست دیرین ادیان اولیه و سرخپستان مکزیک و مردم جنوب غربی امریکا بود. درواقع، چیزی بیشتر از یک دوست بود. در حرفهای یکی از اولین بازدیدکنندگان دنیای جدید این طور گفته شده: «آن‌ها ریشه‌ای می‌خورند که به آن پیوتل^۳ می‌گویند و طوری آن را مقدس می‌شمارند که گویی اله است.»

این‌که چرا باید آن‌ها این گیاه را مثلاً الهه مقدس بدانند، وقتی

---

1. Ludwig Lewin

2. Anhalonium Lewinii

3. Peyotl

عملکرد آن در سیستم عصبی مرکزی دست یافته‌اند و دست کم یک فیلسوف حرفه‌ای از مسکالین به خاطر نوری که ممکن است بر روی معماهای حل نشده‌ی قدیمی‌ای مثل جایگاه ذهن در طبیعت و رابطه‌ی بین مغزو آگاهی بیاندازد، استفاده کرده است.

این مسائل تا دو سه سال پیش مسکوت ماند تا این که واقعیتی جدید و شاید به شدت مهم مشاهده شد.^۱ درواقع این واقعیت برای دهه‌ها پیش روی افراد بوده است؛ اما همان طور که گفتم هیچ کس متوجه آن نبود تا این که یک روان‌پزشک انگلیسی جوان که الان در کانادا کارمی‌کنند در ترکیبی شیمیایی به شباخت زیادیین مسکالین و آدرنالین پی برد. تحقیقات بیشتر نشان داد که اسید لیسرجیک^۲ ماده‌ی توهمند زای بسیار قوی‌ای که از ارگو^۳ گرفته می‌شود رابطه‌ی ساختاری بیوشیمیایی ای باقیه دارد. بعد این موضع کشف شد

۱. به مقالات زیر رجوع کنید:
اسکیزووفرنی: رویکردی جدید. هامفری اوسمون و جان اسمایتیز ژورنال علوم ذهنی. جلد آوریل ۱۹۵۲ آوریل ۱۹۵۲
در باب دیوالنک. هامفری اوسمون. ژورنال خدمات روان‌درمانی ساسکاچوان. جلد یک. شماره‌ی ۲ سپتامبر ۱۹۵۲
پدیده‌ی مسکالین. جان اسمایتیز بیتیش ژورنال برای فلسفه‌ی علم. جلد iii. فوریه‌ی ۱۹۵۳
اسکیزووفرنی: رویکردی جدید. ابرم هافر، هامفری اوسمون و جان اسمایتیز ژورنال علوم ذهنی. جلد ۵. شماره‌ی ۴۱۸ آوریل ۱۹۵۴
مقالات متعدد زیادی درباره‌ی بیوشیمی، داروشناسی، روانشناسی و نوروپزیولوژی اسکیزووفرنی و پدیده‌ی مسکالین در دست آمده شدن است.

2. Lysergic acid

ergot.^۴ نام جنسی از قارچ‌ها که از زیرسته‌ی قارچ‌های فنجانی است.

روشن شد که روانشناسان سرشناصی از قبیل پنش^۱، هولاک^۲ و ویرمیچل^۳ آزمایش‌هایشان از مسکالین، یعنی همان منشأ اصلی پیوتل را آغاز کردند. درست است، آن‌ها کمی بعد این جنبه‌ی پرستش وارگی آن را کنار گذاشتند؛ اما همگی در میان مخدراها برای مسکالین تمایز خاصی قائل شدند. مسکالین در صورتی که با دوز مناسب استفاده شود، کیفیت آگاهی را به شکل عمیقی تغییر می‌دهد و با این حال در مجموعه‌ی داروشناسان کم تراز هرماده‌ی دیگری سمی به حساب می‌آید.

تحقیق درباره‌ی مسکالین از زمان لوبن و هولاک^۲ به طور پراکنده انجام شده است. شیمی دانان فقط آلكالوئید را جدا نکرده‌اند؛ بلکه یاد گرفته‌اند که چطور آن را ترکیب کنند تا چیزی که به دست می‌آید دیگر محصولی پراکنده و متناوب از یک کاکتوس بیابانی نباشد. روان‌پزشکان دادگاه، دوز مشخصی از مسکالین را مصرف می‌کنند به این امید که بتوانند به درک بهتر و دست اول‌تری از فرایندهای ذهنی بیمارانشان دست یابند. روانشناسان متأسفانه با کار کردن با سوژه‌های کمی در بازه‌ی بسیار محدودی از شرایط مشاهده کرده‌اند که برخی از مخدراها تأثیرات در خور توجه‌تری دارند و آن‌ها را طبقه‌بندی کرده‌اند. عصب‌شناسان و روانشناسان به نتایجی درباره‌ی مکانیزم

۱. Jaensch (1883-1940). روانشناس و فیلسوف آلمانی
۲. Havelock Ellis (1859-1939). پزشک، نویسنده، روشفسکر و اصلاح‌گر اجتماعی اهل انگلستان
۳. Weir Mitchell (1829-1914). پزشک و نویسنده‌ی امریکایی